

vilge de Udgifter, som er absolut nødvendige.

Den højtærede Finansminister omtalte med Henblik paa de uendelig mange Ændringsforslag, vi behandlede i Gaar, den lange Række Overskridelser, der har været paa Statens Byggeføretagender; men ogsaa paa dette Omraade kommer vi vel ind i en Tid, hvor der bliver sat Tæring efter Næring. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (L. Rasmussen) omtalte i denne Forbindelse Omkostningerne ved at omdanne en Hestestald til Kongen og bygge nogle Lejligheder til nogle Hoffunktionærer, og det undrede mig noget, at det ærede Medlem behandlede denne Sag paa den Maade, han gjorde; thi jeg synes, den var noget illoyal, og jeg har dog, som jeg før har nævnt, kun haft Lejlighed til at være veltilfreds med det gode Samarbejde, vi har haft i Finansudvalget ogsaa med det ærede Medlem. Men jeg tror, det ærede Medlem vil underskrive paa, at ingen i Finansudvalget stærkere end det konservative Parti har sagt, at vi maatte passe paa med Hensyn til Byggeføretagender, uanset hvilke. Jeg antager, det ærede Medlem maa erkende, at der var ingen, der kraftigere tog til Orde imod de Beløb, der var forlangt her, end jeg gjorde — ikke fordi jeg skønnede, at der ikke bør gøres noget, men fordi vi fra vor Side skønnede, at Anvendelse af det Beløb paa det Sted og til det Formaal ikke var tjenlig.

Den højtærede Statsminister omtalte Tabet paa Statsvirksomhederne og henviste i Særdeleshed til det dyre Brændsel og Materialepriserne og de øvrige Forhold vedrørende Arbejdet under Statsvirksomhederne. Det er sagt, som jeg nævnte, at der skulde være Balance, og til Tilvebringelse af Balance har vi faaet Statsbanernes Biletpriser sat op, ligeledes Porto- og Telegramgebyrer o. s. v. Alligevel har vi ikke naaet Dækning, og jeg antager, at dette overhovedet vil være ganske ugørligt, naar man samtidig skal dække Udgifter af det Omfang, de paagældende Virksomheder har i Øjeblikket. Nepe nogen har mere end vi hævdet, at Statsvirksomhederne skulde betale sig, men det er dog muligt, at vi har naaet Toppunktet, at vi har drejet Skruen saa stærkt, at den er ved at gaa over Gevind. Jeg tror, at man, saaledes som det for nylig er sket ved en Privatbane, maa se paa en noget anden Maade paa Sagen, at man maa tænke over, om det ikke var formaalstjenligt og forretningsmæssig set fornuftigt, om der fore-

toges nogle Ændringer, saaledes at man animerede til en stærkere Brug af Statsvirksomhederne, end der er for Øjeblikket.

I det Aktstykke, vi havde til Behandling i Gaar, oplyses det, at Antallet af de Kommissioner, der er nedsatte her i Landet, har naaet det imponerende Tal, som nepe nogen havde tænkt sig, af 91, og man havde saa sagt, at det var nok hermed. Jeg vil dog tillade mig at henstille til den højtærede Statsminister, om der alligevel ikke endnu mangler een Kommission, en Kommission, som der er peget paa af det tidligere Medlem af Tinget, som var Formand for det konservative Folkeparti. Han talte for et Par Aar siden om en Finanskommission af sagkyndige i og udenfor Rigsdagen, som skulde gennemgaa Statens Indtægter og Udgifter og undersøge, hvor vi skulde maatte hen for at komme paa ret Køl. Af Tillægsbevillingslovforslaget, som vi her har til Behandling, og som antagelig bliver endeligt vedtaget af Tinget i Aften, fremgaar det, at de direkte Skatter, Indtægts- og Formueskatten, har givet endog meget store Beløb ud over, hvad der var paaregnet, nemlig langt over den fuldt likvide Kassebeholdning, som Finansministeren har omtalt i Dag. Det har været saaledes i de sidste 5—6 Aar, at enhver Indtægts- og Skattelov efter Forløbet af et Aarstid har vist sig at give langt mere end beregnet. Det ser vi ogsaa paa det foreliggende Tillægsbevillingslovforslag. Jeg tænker mig, at Bevægelsen nu vil gaa i modsat Retning i næste Omgang, at vi langt fra vil faa det ind, som er paaregnet, selv om der, efter hvad Finansministeren udtalte, ved Beregningen er taget Hensyn til muligt svigtende Indtægter paa den Konto. Jeg frygter for, at Nedgangen vil blive stærkere end paaregnet. Den højtærede Finansminister nævnte, at vi vilde faa en større Indtægt af Formueskatten, idet Ejendomsskylden var steget, ikke fordi Ejendommene i og for sig fra Dag til anden eller fra Aar til Aar var blevet saa meget mere værd, men fordi der har fundet en Vurdering Sted paa en noget anden Basis end tidligere, hvorved der er kommet en større Formue frem. Om Ansættelsen bunder i Virkeligheden, faar man i det store og hele egentlig først at vide ved Salg.

Der er en enkelt Ting jeg gerne vil pege paa i denne Forbindelse. Staten har en Ejendom, som i tidligere Tider blev brugt som Fødselsstiftelse, og som laa sammen med Frederiks Hospital i Bredgade og Amaliegade.